

Cena Vladimíra Boučka pro lidové tvůrce již zná své letošní nositele

Cenu Vladimíra Boučka pro zachování a rozvoj lidové umělecké výroby udělili letos uherskohradištská zastupitelé Heleně Lakosilové, a to za šití krojů a Adéle Volné, která se zaměřuje na práci s kameninou a hrnčinou. Čestné uznání připadlo paní Marii Slaníkové za celoživotní práci pro folklorní soubory v Uherském Hradišti v oblasti šití a péče o kroje. Slavnostní předávání ocenění připravuje město na 7. června.

Cena Vladimíra Boučka může být udělena osobám, které udržují a zachovávají při své činnosti znalosti a dovednosti nutné pro provozování tradičních lidových řemesel, a které výsledky své činnosti prezentují na veřejnosti při konání jarmarků tradiční rukodělné výroby v Uherském Hradišti, při akcích pořádaných Slováckým muzeem a při jiných podobně zaměřených akcích. Cena je udělována od roku 2005. Dále je udělováno čestné uznání osobnosti, která není přímým nositelem řemesla, ale na zachování a rozvoji umělecké výroby se podílí či v minulosti podílela. Toto čestné uznání je udělováno od roku 2009. Návrhy na udělení ceny a čestného uznání navrhuje Komise pro výběr oceněných Cenou Vladimíra Boučka pro zachování a rozvoj lidové umělecké výroby, která je jmenována radou města.

Helena Lakosilová z Vážan pochází z rodiny, která má krejčovské řemeslo v krvi po několik generací. Vyučila krejčovou v Oděvním podniku Prostějov a po vyučení nastoupila do OP Prostějov, závodu Uherské Hradiště, lidově zvaného Hanačka. V roce 1982 odešla Helena Lakosilová z OP Prostějov do krojového oddělení družstva Slovač. V roce 2004 si založila Helena Lakosilová samostatnou živnost a v dílně ve svém rodinném domě ve Vážanech se věnuje šití krojových součástek pro celé široké okolí. Pro jednotlivce šije hlavně sváteční a obřadní formu krojů užívanou při hodech, prvním svatém přijímání či svatbě. Ve velké míře se na ni stále obracejí soubory, pro které šije krojové stylizace a rekonstrukce určené pro jevištní prezentaci folklorního materiálu. Nejvíce zhotovuje krojové součástky z oblasti Uherskohradištska, ale také z Veselska, Strážnicka, Podluží či Horňácka. Šila však i kroje ze Slovenska či Hané. Celé kroje nebo jednotlivé krojové součástky šila pro soubory a sbory. Na Uherskohradištsku prakticky není soubor nebo muzika, jejíž některé krojové součástky by nevyšly v dílny Heleny Lakosilové, která se šití krojů věnuje nepřetržitě více než 40 let. Své řemeslo ovládá na mistrovské úrovni."

Helena Lakosilová

Adéla Volná z Bánova se zaměřuje na práci s kameninou a hrnčinou. Keramice se začala věnovat hlouběji v roce 1999, kdy nastoupila studium tohoto oboru na Střední uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti. V roce 2004 si s rodinnou pomocí zařídila v rodinném domě v Bánově čp. 67 svou keramickou dílnu. V její produkci můžeme nalézt především novodobou autorskou tvorbu inspirovanou lidovými vzory, kterou uplatňuje v nových souvislostech s vnímáním vkusu a potřeb současných uživatelů. Náměty pro tvorbu nalézá v bezprostředním okolí. Do sortimentu jejich výrobků patří užitková a dekorativní keramika: dózy, hrnky, džbány, cukřenky, medovníky, pohárky, jídelní a čajové soupravy, vázy, svícny, nádoby na tekutiny, obaly na květiny, zvonky, aromalampy, andělé, fontánky a další předměty dekorativní a užitkové povahy. Všechny její výrobky jsou vyráběny ručně na hrnčářském kruhu. Práci Adély Volné můžeme obdivovat každoročně na nejrůznějších jarmarcích, včetně těch v Uherském Hradišti.

Adéla Volná

Marie Slaníková z Veselí nad Moravou se vyučila dámskou krejčovou v n.p. Šohaj ve Strážnici. Od roku 1962 začala pracovat v družstvu Slovač v Uherském Hradišti jako krejčová. Od roku 1975 se Marie Slaníková začala starat o krojový fondus uherskohradištských folklorních souborů fungujících pod závodním klubem. V 70. letech byla u budování rozsáhlého krojového fondu tří souborů, měla na starosti krojárnou sídlící tehdy v Lidovém domě na Mariánském náměstí. Kromě běžné každodenní údržby krojů a krojových doplňků folklorních souborů Kunovjan, Hradišťan, CM Jaroslava Čecha a dechové hudby Hradišťanka sama postupně doplňovala krojový inventář. V 80. letech pak velmi často spolupracovala také se Slovačem v Uherském Hradišti, kde šili větší a náročnější krojové komplety pro Hradišťan, Kunovjan i taneční složku CM Jaroslava Čecha. V 80. a hlavně 90. letech byla Marie Slaníková nezbytnou a nepostradatelnou osobou pro chod uherskohradištských folklorních souborů (Hradišťan, Kunovjan, Čechovci). Byla vždy k ruce při vystoupeních i v zákulisí, kdy plnila funkci garderobiérky, vlásenkářky i kostymérky. S folklorními soubory doslova žila. Marie Slaníková byla zkrátka nenápadnou, ale o to víc důležitou osobou, bez které by si to tanečníci a muzikanti souborů neuměli představit. Dodnes je Marie Slaníková aktivní, zaměřuje se na lehkou krojovou krejčovinu, šije stále pro rodinu i folklorní nadšence. Díky pracovitosti, preciznosti, bezmezní ochotě, dlouholeté sounáležitosti s uherskohradištskými soubory a jejich podpoře byla oprávněně Marie Slaníková nominována na čestné uznání Ceny Vladimíra Boučka za zachování a rozvoj lidové umělecké výroby v regionu.

Marie Slaníková

Vladimír Bouček (1901 - 1985) byl významnou a důstojnou osobností města Uherské Hradiště. Stal se jedním ze zakladatelů projektu Ústředí lidové a umělecké výroby, formuloval novodobé formy péče o tradiční lidovou kulturu.

V posledních letech bylo slavnostní předávání Ceny Vladimíra Boučka spojeno s udílením titulu Mistr tradiční rukodělné výroby Zlínského kraje. Řada dříve oceněných osobností je držitelem obou těchto prestižních cen. Také v letošním roce se udílení obou ocenění uskuteční společně.

-JP-

Zveřejněno 25. duben 2022, aktualizováno 2. květen 2022, vytištěno 29. červen 2024